

Németh (Bohádi) Dóra

Csemegi Károly Könyvtár, Csongrád

Kedves Edit! Isten Éltesse Sokáig!

Isten éltesse sokáig! Kívánom még egyszer, és még ezerszer, hogy eme kerek születésnap legyen életed oly meghatározó eseménye, mint amilyenek nekem voltak az egyetemi éveim, melyekhez szervesen hozzákapcsolódtál te is.

Kavarognak a fejemben a gondolatok, te jó ég – már ennyi év eltelt azóta... még élénken élnek emlékezetemben az első napok a Felnőttképzési Intézetben; az óriási kapu, mely csak az arra érdemeseket engedte be abba a közösségbe, ahová jó volt, és még most is jó tartozni – akárhány kilométerre is legyen az ember, akármilyen élethelyzetben –, mert ott, akkor az ajtón belépve egy különös érzés fogott el, hogy – Itthon vagyok!

Itt lehet fejlődni, tanulni, hibázni, kérdezni – sőt kell is, mert az oktatók mellettünk állnak és védőszárnyaik alatt mi is megtanulhatunk repülni.

Megannyi emlékem közül, csak egy párat szeretnék veled megosztani, melyekkel tanítóttál és példával szolgáltál (hogyan tudatoson, vagy tudat alatt az már legyen a te titkod).

A céltudatosságod, higgadságod, a harmóniad – megmutattad, hogy a cél elérése érdekében tudatosan, összeszedve a gondolataimat, a célra összpontosítva kell megtenni a lépéseket az oda vezető úton. És mi tényleg sétáltunk, és haladtunk az úton a Kulturális Örökség Napjainak sétái alkalmával.

A benned rejlő erő, tűz és elhivatottság. Hihetetlen volt számomra, amikor egy konzultáció alkalmával – mintha az a világ legtermészetesebb dolga lett volna – mesélted, hogy elütött egy autó. Elképedve néztelek, hogy adott egy nem túl nagy termettel megáldott nő, aki átbiciklizik a fél városon, hogy megtartsa az óráit, és egy baleset alkalmával, a legnagyobb bosszúsága az az, hogy elkésett a megbeszélte konzultációról. Az egyetemnek én úgy indultam neki, hogy hát jó, erre a szakra vettem fel, majd csak lesz valami, csinálom azt, amit kell, aztán majd meglátjuk. Ehhez képest, mondhatom azt, hogy megcsapott a tudás és a tenni akarás szele, megtaláltam benne önmagam. Benne voltam a programszervezésekben, kiselőadásokat készítettem a beadandó dolgozatok helyett, és a bátorításodnak köszönhetően jelentkeztem TDK-ra is. Az Egri OTDK-n láttalak először robbanni, az a tűz, ami végig benned volt, és ott parázslott, a védelmünkben (legalábbis mi úgy éreztük) berobbant. Csodálattal néztem, hogy hogyan tudtad nyugodtan és higgadtan, elküldeni a szakmaiatlan embereket melegebb éghajlatra.

Arra is emlékszem, hogy mindig hagyta bennünket hibázni, és adta a lehetőséget javítani is – ezért is éreztem én is úgy, hogy egyenlő partnerek vagyunk.

Jó volt együtt borozni Pécsen is.

És hogy mi legyen a zárszó? Hát nem tudom, de azt biztosan tudom, hogy „a kulturális antropológia a kultúra fejlődésének és terjedésének, valamint az ember és a kultúra viszonyának törvényszerűségeit kutató tudomány”¹.

Szeretettel gondolva rád – Németh Dóri.

¹ <https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Lexikonok-magyar-neprajzi-lexikon-71DCC/k-72CDA/kulturalis-antropologia-730FE/>